

Postanowienie z dnia 7 czerwca 2005 r.

III SO 12/05

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) nie przewidują zaskarżania postanowień wydanych po rozpoznaniu skargi na przewlekłość postępowania.

Przewodniczący SSN Roman Kuczyński, Sędziowie SN: Zbigniew Hajn, Zbigniew Myszka (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 czerwca 2005 r. sprawy ze skargi Zbigniewa D. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w Lublinie [...] na skutek zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2005 r. [...]

p o z o s t a w i ł zażalenie bez rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

W zażaleniu Zbigniew D. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2004 r. pozostawiające bez rozpoznania skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie, wnoszący zażalenie twierdził, że nie wiedział, aby Sąd ten rozpatrywał jego zażalenie w dniu 22 września 2004 r., twierdząc, że „nie byłem na tej rozprawie, przebywam w Zakładzie Karnym”. Dla niego wiążące znaczenie ma fakt doręczenia postanowienia Sądu Apelacyjnego, które otrzymał w dniu 29 września 2004 r., tak samo jak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2004 r., które otrzymał w dniu 21 grudnia 2004 r. Przy przyjęciu uzasadnienia Sądu Najwyższego wnoszący zażalenie nigdy nie zachował terminu do złożenia „odwołania od jakiejkolwiek sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843, powoływanej dalej jako ustawa) nie przewidują dalszego zaskarżania postanowień wydanych po rozpoznaniu skargi na przewlekłość postępowania. Oznacza to, że wniesione zażalenie jest niedopuszczalnym środkiem zaskarżania orzeczeń wydanych w szczególnym trybie przepisów tej ustawy, co sprawia, że Sąd Najwyższy nie ma prawnych możliwości odnoszenia się lub wyjaśniania wątpliwości wnoszącego zażalenie skierowanych przeciwko postanowieniu o pozostawieniu jego skargi bez rozpoznania, a w szczególności sposobowi uzasadnienia tego orzeczenia. Prowadziło to do pozostawienia bez rozpoznania niedopuszczalnego zażalenia (art. 8 ust. 2 ustawy w związku z art. art. 459 § 1 k.p.k. *in fine* i art. 430 § 2 *in fine* k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k.).

=====